

USNESENÍ

Okresní soud v Příbrami rozhodl samosoudkyní JUDr. Klárou Wažikovou ve věci

žalobkyně: [redacted] narozená [redacted]
trvale bytem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Skalickým
sídlem Dlouhá 138, 261 01 Příbram II

proti
žalovanému: [redacted] narozený [redacted]
trvale bytem [redacted]

o výživné neprovdané matky

takto:

I. Soud schvaluje následující smír účastníků:

1. Žalovaný **se zavazuje** přispívat žalobkyni na její výživu počínaje měsícem červnem 2024 výživné v částce 2 500 Kč měsíčně, počínaje právní mocí tohoto usnesení výživné v částce 3 000 Kč měsíčně, splatné vždy do 15. dne v měsíci.
2. Dlužné výživné za období měsíců června 2024 až září 2024 žalovanému **nevzniklo**. Dlužné výživné za období měsíců října 2024 až března 2025 v celkové výši 15 000 Kč **se** žalovaný **zavazuje** uhradit ve splátkách po 1 000 Kč spolu s běžným výživným s tím, že nezaplacením, byť i jedině ze splátek se stává splatným celý dluh.
3. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit na účet Okresního soudu v Příbrami soudní poplatek za žalobu ve výši 500 Kč a to do 15 dnů ode dne nabytí právní moci usnesení o schválení smíru.

Odůvodnění:

1. Odůvodnění tohoto usnesení odpovídá ustanovení § 157 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 169 odst. 4 o. s. ř.
2. Žalobkyně se žalobou podanou soudu dne 6. 2. 2025 domáhala po žalovaném výživné neprovdané matky. Uvedla, že z družského vztahu se žalovaným se jí dne [redacted] narodila nezletilá [redacted]. Se žalovaným se v září roku 2024 rozešli, proto se s dcerou přestěhovala k rodičům. Jediným příjmem žalobkyně je rodičovský příspěvek.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hejnová Lenka.

3. Při jednání soudu dne 27. 3. 2025 před přednesem žaloby účastníci shodně navrhli, aby soud schválil smír ve znění uvedeném ve výrokové části tohoto usnesení včetně dohody o náhradě nákladů řízení.
4. Podle § 99 odst. 1 věty první o. s. ř. připouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem. Podle § 99 odst. 2 věty první o. s. ř. soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje; neschválí jej, je-li v rozporu s právními předpisy.
5. Z citovaných ustanovení vyplývá, že nelze schválit smír ve věcech, u nichž jejich povaha nepřipouští uzavření smíru, a tehdy, kdyby smír byl v rozporu s právními předpisy. Právní teorie i soudní praxe zastává názor, že povaha věci připouští uzavření smíru zpravidla ve věcech, v nichž jsou účastníci v typickém dvoustranném poměru, jestliže hmotně právní úprava nevylučuje, aby si účastníci mezi sebou upravili právní vztahy dispozitivními úkony. Z uvedeného vyplývá, že povahou věci je vyloučeno uzavřít smír zejména a) ve věcech, v nichž lze zahájit řízení i bez návrhu (srov. § 13 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních v účinném znění, dále jen „z. ř. s.“ b) ve věcech, v nichž se rozhoduje o osobním stavu (srov. 13 z. ř. s. ve spojení s §§ 367, 371 z. ř. s.); c) ve věcech, v nichž hmotné právo nepřipouští vyřízení věci dohodou účastníků právního vztahu. Zda smír není v rozporu s právními předpisy je soud povinen zkoumat při rozhodování o schválení smíru. Protože smír je dvoustranným dispozitivním úkonem účastníků řízení, který má základ v hmotném právu, je smír v rozporu s právními předpisy zejména tehdy, jestliže a) dohoda účastníků je z hlediska obecných požadavků kladených na právní úkony neplatná; z tohoto pohledu je v rozporu s právními předpisy i takový smír, který nebyl učiněn určitě a srozumitelně (uvedený požadavek je důležitý také proto, že schválený smír je titulem pro exekuci); b) se přiči kognitním ustanovením zákona nebo je obchází (srov. Bureš, Drápal, Krčmář, Mazanec, Občanský soudní řád, Komentář, I. díl, 6. vydání, 2003, C. H. Beck, str. 332, bod 5 a 6).
6. V posuzované věci se žalobkyně domáhá výživného neprovdané matky. Z toho, co bylo řečeno o přípustnosti uzavření soudního smíru, je nepochybné, že předmětem tohoto řízení jsou subjektivní majetková práva, jimiž mohou účastníci (jejich nositelé) podle jejich povahy i podle příslušných zákonných předpisů volně nakládat, o nichž se rozhoduje ve sporném řízení, a ve kterém tedy účastníci mohou uzavřít smír. Soud proto účastníky navržený smír schválil včetně ujednání o nákladech řízení.
7. Podle ustanovení § 11 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, se je navrhovatel v řízení o určení výživného osvobozen od placení soudního poplatku. Poplatková povinnost přechází na povinnou osobu, v tomto případě žalovaného. S ohledem na uzavření smíru soud rozhodl o povinnosti žalovaného k úhradě soudního poplatku v ponížené výši 500 Kč, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení usnesení o schválení smíru.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto usnesení **není** odvolání přípustné (§ 202 odst. 1 písm. f) o. s. ř.).

Proti výroku II. tohoto usnesení je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami.

Odvolání nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva výslovným prohlášením před soudem vzdal.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hejnová Lenka.

Schválený smír má účinky pravomocného rozsudku. Rozsudkem však může soud zrušit usnesení o schválení smíru, je-li smír podle hmotného práva neplatný. Návrh lze podat do tří let od právní moci usnesení o schválení smíru.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, lze se jeho splnění domáhat výkonem rozhodnutí dle části šesté o. s. ř., či exekucí dle příslušných ustanovení exekučního řádu (zákona č. 120/2001 Sb.).

Příbram 27. března 2025

JUDr. Klára Wažiková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Hejnová Lenka.